

(ره‌وشی کۆمه‌لایه‌تی کورد له کتیبی ابن حوقل و المقدسی) توژیینه‌وه‌یه‌کی به‌راوردکاری ره‌خه‌یه

م.ی. ساکار محمد صدیق حبیب

به‌شی میژوو، کۆلیژی ئاداب، زانکۆی سه‌لاح‌ه‌دین، هه‌ولیر، هه‌ریمی کوردستان، عیراق

Sakarhabib@su.edu.krd

پوخته

سه‌ده‌ی (4/10-ز)، که به لوتکه‌ی پیشکه‌وتنی شارستانییه‌تی ئیسلامی داده‌نریت، یه‌کێک له‌م پیشکه‌وتنه‌ش زانستی و لاتناسی بووله‌وه‌ ماوه‌یه‌ش و لاتناس (ابن حوقل) له‌ کتیبی (صورة الارض) و (المقدسی) له‌ کتیبی (أحسن التقاسیم فی المعرفه‌ الاقالیم) و به‌ دوونموونه‌ی هه‌ره‌ دیاری ئه‌م پیشکه‌وتنه‌ن له‌ بواری و لاتناسی، که بوونه‌ته‌ هه‌وینی به‌ ده‌ست هینان و خستنه‌ رووی چه‌ندین زانیاری به‌ نرخ ده‌رباره‌ی گه‌ل و میله‌تان، له‌ وێپوه‌نده‌شدا، ده‌رخستنی زانیاری یه‌رپایه‌خه‌ ده‌رباره‌ی کورد، ئه‌م توژیینه‌وه‌یه‌ تیشک ده‌خاته‌ سه‌رچه‌ند لایه‌نێکی گرنگی ره‌وشی کۆمه‌لایه‌تی، وه‌ک ره‌گه‌زی کورد و خیل و تیره‌کوردیه‌کان و داب و نه‌ریت و ئاکارو بیروباوه‌ری ئایینی و زمان و جل و به‌رگ و ئاهه‌نگ و بۆنه‌کان و خواردن و خواردنه‌وه‌و سه‌یروسه‌مه‌ره‌کانی کورد. له‌م توژیینه‌وه‌یه‌دا رێبازی میژوویی به‌کارهاتوو، به‌ پشت به‌ستن به‌ کتیبی به‌رده‌ست و به‌راوردکرنیان له‌ گه‌ل یه‌کتر ده‌رباره‌ی خستنه‌ رووی زانیاریه‌کان له‌ سه‌ر کورد.

زانباریه‌کانی توژیینه‌وه

به‌رواری توژیینه‌وه:

وه‌رگرتن: ٢٠٢١/١١/٢٢

په‌سه‌ندکردن: ٢٠٢٢/١/١٩

بلاو کردنه‌وه: هاوینی ٢٠٢٢

ووشه‌ سه‌ره‌کییه‌کان

Ibn Hawqal, Al-Maqdisi, Social Situation, Kurdish, Kurds

Doi:

10.25212/lfu.qzj.7.2.19

پیشه‌کی :

له‌گه‌ل فراون بوونی سنوری ده‌وله‌تی ئیسلامی تیکه‌ل بوونی به‌چه‌ندین گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ له‌ نێو ئه‌و سنوره‌دا، وه‌ جیگیربوونی لایه‌نی کارگیری و به‌رقه‌رار بوونی هیمنی ئاسایش، وکه‌مبوونه‌وه‌ی جه‌نگ

و فتوحاتی ئیسلامی وایکرد لایهنی شارستانی له‌هه‌موو روپیکه‌وه په‌ره‌بسیڤیت، به‌تایبه‌ت له‌سه‌ده‌ی (4/ك10ز) كه‌شه‌سه‌ندنی شارستانی‌هت داده‌نریت له‌جیهانی ئیسلامی، یه‌كێك له‌و پێشكه‌وتنه‌ شارستانی‌هش زانستی جوگرافیا بوو، كه‌ له‌سه‌ده‌ی (3/ك9ز) ی به‌ده‌رکه‌وت، ئەم په‌ره‌سه‌ندنه‌ به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ده‌ی (4/ك10ز) گه‌بشته‌ ئه‌وپه‌ری پێگه‌یشتن، وه‌تیايدا چه‌ندین ولاتناس و گه‌رپیده‌ ده‌رکه‌وتن، وه‌ك (الکندی) كه‌ به‌یه‌که‌م جوگرافی ناس داده‌نریت كه‌ له‌سه‌ر ئەم لایهنه‌ی نوسیوه‌ له‌ ده‌وروبه‌ری (200/ك800ز)، دوا‌ی ئه‌ویش چه‌ندانی تری وه‌ك (ابن خرداڤه) (280/ك893م) و (المسعودی) (346/ك957ز) ده‌رکه‌وتن له‌هه‌مان بواردا.

بێگومان کورد له‌سه‌رچاوه‌ ئیسلامیه‌کان گرنکی زۆری پێدراوه، نه‌هینی ئەم گرنگیدانه‌شیا‌ن به‌ کورد زیاتر له‌ نه‌ته‌وه‌کان دیکه، ئه‌وه‌یه‌ كه‌ عه‌ره‌به‌ موسلمانه‌کان کوردیان ناسیوه‌ و ئه‌و ناسینه‌ش ده‌گه‌رپێته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی كه‌ ولاتی کوردان له‌ جه‌زیره‌ و چیاکان له‌ باشوور و پوژه‌لات یه‌که‌مین ولاتانیك بووه‌ كه‌ موسلمانه‌کان بۆ یه‌که‌مین جار له‌ ریگه‌ی پرۆسه‌ی فتوحاتی ئیسلامیه‌وه‌ گه‌یشتوونه‌ته‌ ئه‌و ناوچه‌یه‌ له‌ ده‌یه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی یه‌که‌می کۆچیه‌وه‌.

ئامانج له‌ هه‌لبژاردنی ئەم تووژینه‌وه‌یه‌ ئه‌وه‌یه‌ سه‌رچاوه‌ کۆنه‌کان به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی له‌ گرنگیدان به‌ لاینه‌ کۆمه‌لایه‌ته‌کان شتیکی وای تێدانیه‌ ئه‌گه‌ر به‌راورد بکه‌ین به‌ لاینه‌کانی دیکه‌ی ژیا‌نه‌وه‌، به‌لام سه‌رچاوه‌ ولاتناسه‌کان سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی چه‌ندانیا‌ن چوونه‌ته‌ سه‌ر باسکردنی پرسه‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌ جو‌ر به‌ جو‌ره‌کانه‌وه‌، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌و باه‌ته‌ سنوردار و دیاری کراوه‌.

ئه‌وه‌ی جیگه‌ی بایه‌خ بی‌ت لای ئی‌مه‌ باسی نه‌ته‌وه‌ی کورده‌، به‌تایبه‌ت ره‌وشی کۆمه‌لایه‌تی، له‌سه‌رچاوه‌ی ولاتناس و گه‌رپیده‌کان، بۆیه‌ دووان له‌هه‌ره‌ گرنگترین ولاتناس و گه‌رپیده‌ موسلمانه‌کانمان هه‌لبژاردوووه‌ بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ که‌ زانیاری وردیان له‌سه‌رکورد نوسیوووه‌ ئه‌وانیش (مقدیسی) له‌ده‌وروبه‌ری (387/ك997ز) مردوووه‌ و (ابن حوقل) دوا‌ی (370/ك980ز) مردوووه‌، گرنکی ئەم تووژینه‌وه‌یه‌ له‌وه‌ دایه‌ ره‌وشی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی کورد ده‌خاته‌ روو، به‌هۆی ئه‌وه‌ی كه‌ متر لا‌کراوه‌ته‌وه‌ به‌سه‌ر ئەم باه‌تانه‌ له‌ کتیبه‌ میژووویه‌کان، بۆیه‌ به‌ پێویستمان زانی زیاتر سه‌رنج وتیشك بخرینه‌ سه‌ر ره‌وشی لایهنی کۆمه‌لایه‌تی کورد له‌ کتیبی ئەم دوو ولاتناسه‌ له‌ هه‌مان کاتدا به‌راورد کردنی زانیاریه‌کانیا‌ن.

له‌م تووژینه‌وه‌یه‌دا رِببازی لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی میژوو په‌یره‌و کراوه، زانیاریه‌کان له‌ سه‌رچاوه‌ بنه‌ره‌تییه‌کان وهرگیراون و پاشان به‌راوردکاری کراوه له‌ نیوان هه‌ردووکتیبی أحسن التقاسیم فی معرفه‌ الاقالیم و صوره‌ الارچ، له‌ هه‌مانکاتدا پشت به‌ هه‌ندیك ژیدهر به‌ستراوه‌ بو شروقه‌کردنی که‌میک له‌ زانیاریه‌یه‌کان.

گرفتیی تووژینه‌وه‌که‌ له‌وه‌دایه‌ زانیاریه‌یه‌کان له‌ هه‌ردوو سه‌رچاوه‌ زانیاری کورت و په‌رش و بلاون و پبویستی به‌ سه‌رنج و ووردبوونه‌وه‌ ی زۆر بوو بو هه‌لینجانی زانیاری ده‌رباره‌ی ره‌وشی کۆمه‌لایه‌تیه‌کانی کوردان..

1- ژیان و رِببازی (ابن حوقل) و (المقدسی):

أبو قاسم محمد كوری علی یه‌ (الادریسی، ج 1، 5: 1988) ناسراوه به‌ ابن حوقل (البغدادي، ج 2، 1951: 43) یاخود (الحوقلی) له‌لای هه‌ندیك له‌ نووسه‌ر و جوگرافیه‌كانه‌وه (الادریسی، ج 1، 5: 1988، 40) له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا له‌یه‌ك چیگه‌دا نه‌گیرساوه‌ته‌وه‌ بو‌ماویه‌کی درێژ، به‌لام له‌هه‌رشوینیک ماوه‌ته‌وه‌ نازناوی ئه‌وشارو شوینیه‌ی به‌ناوه‌که‌ی هه‌لگرتوووه‌ (ابن شداد، ج 1، 1962: 29، یاقوت الحموي، ج 1، 1995: 225) وپرای ناوبانگی و پیگه‌ی زانستی ابن حوقل که‌چی نه‌ناسراو بووه له‌لایه‌ن ئه‌وه‌که‌سانه‌ی که‌ ژیاننامه‌ی زانایانان نویسه‌وه‌ته‌وه‌، به‌لام نووسه‌ره‌ نوییه‌کان ئه‌وانه‌ زیاتر پشتیان به‌نوسینه‌نه‌ به‌ستوووه‌ که‌ ابن حوقل خوی له‌سه‌ر خوی نویسه‌وه‌تی (البستانی، ج 1، 1964: 451؛ زیدان، ج 6، 1959: 344).

به‌لام له‌باره‌ی له‌ دایک بوونی یه‌وه‌ شتیکی وایان نه‌نویسه‌وه‌، هه‌ندیك له‌ نووسه‌ره‌ نوو یه‌کان گه‌یشتونه‌ته‌ ئه‌و بوچوونه‌ی، که‌ له‌شاری نه‌سبیبین له‌ دایک بووه له‌ هه‌ریمی جه‌زیره (الذنون، 1986: 116) که‌چی هه‌ندیکی تر ده‌لین له‌ شاری به‌غدا له‌دایک بووه (السوسة، 1959: 18) تیبینی ئه‌وه‌ ده‌کریت که‌وا ابن حوقل له‌دایک بووی شاری نه‌سبیبین بیت (کراتشکوفسکی، ق 1، 1963: 200) ده‌رباره‌ی خیزانه‌که‌ی زانیاری ئه‌و توو نیه‌ جگه‌ له‌ (ابن الاثیر) له‌ رووداوه‌کانی سالی (363/ك/973) باس له‌ گرتنی أحمد بن حوقل ده‌کات له‌لایه‌ن ابی تغلب بن حمدان (367/ك/969) له‌ موصل (ج 7، 1997: 315) به‌لام به‌لگه‌شمان نیه‌ بو پشت به‌ستن پپی، که‌ أحمد برای محمد بن حوقله. ده‌رباره‌ی مردنه‌که‌ی (حاجی خلیفه) بوچوونی وایه‌ که‌ سالی (350/ك/961) ز مردوووه‌ (کشف الظنون، ج 2، 1941: 1664) به‌لام به‌دور ده‌زانریت که‌ سالی مردنه‌که‌ی بیت، چونکه‌ ابن حوقل سه‌ردانی شاری صقیله‌ی

کردوووه له سالی (362/ك973ز) (المقدسی، 1987:293) هه‌روه‌ها دوو له توێژه‌ران ده‌باره‌ی سالی مردنی ابن حوقل بۆچونیان وایه‌ مردنه‌که‌ی ده‌گه‌رپته‌وه‌ بۆ دوا‌ی سالی (367ك) (الزرکلی، 2002، ج6: 111، عبدالمقصود، 2004: 273) به‌لام ده‌کری بلین پاسترین بۆچوون ئه‌وه‌یه‌ ابن حوقل تاوه‌کو سالی (370) له ژياندا ماوه‌ چونکه‌ له‌نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی به‌رامبه‌ر به‌ سه‌ده‌ی ده‌ی زاینی له‌ده‌قیکدا باس له‌چوونی رۆمه‌کان بۆ حه‌له‌ب ده‌کات وه‌ک ده‌لی "إن الروم دخلو مدينة حلب عام ثلثمائه وئيف وسبعين" (صورة الارض، 1992، 163) به‌گۆپه‌ری ئه‌م ده‌قه‌ی ابن حوقل تاکو پاش سالی 370ک مردوووه‌ لیره‌ (نیف) به‌مانای هه‌ندیک ده‌گه‌نیت .

ده‌باره‌ی رېبازه‌ی نوسینی ده‌کریت بگوتریت یه‌کیک له جیاکه‌روه‌کانی بۆ ئه‌وه‌ ده‌گه‌رپته‌وه‌ زۆر به‌وردی دابه‌ش کردنی کردوووه‌ له په‌رتوکه‌که‌ی بۆه‌رپمه‌کان وئه‌وشاران‌ه‌ی ده‌یانگرتته‌وه‌، به‌تایه‌ت هه‌رپمه‌ هاوس‌ی یه‌کان له‌سنوری ده‌وله‌تی ئیسلامیدا (ابن حوقل: 1992:10، علی، ج3، 1984: 259) بایه‌خی داوه‌ به‌باسکردنی ده‌ریاو رووبارو سامانه‌ ئاویه‌کان و رپگاکانی ووشاکانی، به‌تایه‌تی رپگابازرگانیه‌کان و ئاماژه‌دان به‌که‌ل وپه‌له‌ بازرگانیه‌کان، به‌ناوچه‌ عه‌ریبه‌کانیش ده‌ست پیکردوووه‌ (ابن حوقل، 1992: 10، الصابی، 1964: 21)

سه‌باره‌ت به‌ مقدیسی ناوی شمس الدین ابو عبدالله محمد کوری ابی بکر البناو المقدسی (المقدسی 1987: 8) ناسراو به‌ به‌شاری (ابن عساکر، ج5، 1995: 222، یاقوت الحموی، ج5، 1995: 165) و ابن البناو المقدسی (البغدادی، ج2، 1951: 62) و المقدسی، ناوه‌که‌ی ده‌گه‌رپته‌وه‌ بۆ (قودس) (الزرکلی، 2002: 312، زیاده، 1987: 50) ئه‌مه‌ جگه‌ له‌م دوو ناسناوه‌ چه‌ند ناسناویکی تریشی دراوه‌ته‌ پال له‌وانه‌ (دعیت، خوگبت، فلسگینی، مصری، خراسانی، مغربی،... فقیه، و صوفی، ولی و عابد و زاهد و سیاح و ووراق... هتد...) ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ بۆگه‌شت کردنی بۆئه‌وناوچانه‌ (المقدسی، 1987: 49-50، زیاده، 1987: 50) زۆرینه‌ی له‌سه‌ر ئه‌وه‌رپه‌ن سالی (335ك-946ز) له‌دایک بووه‌ (عکاو، ج3، 1993: 144، حمید، 1995: 255) ته‌ن‌ها ئاماژه‌ی به‌وه‌ کردوووه‌ که له‌شام له‌دایک بووه‌ وئه‌وه‌ی خستوته‌ روو که‌ خانه‌واده‌که‌شی به‌ زمانی شامی قسه‌یان کردوووه‌، وه‌ک ده‌لی: (تکلمنا بلغه الشام لأنها اقلیمی الذی به‌ نشأت) (المقدسی، 1987: 39) وه‌ک هاتوووه‌ له‌پیش چوونی بۆ وولاتی عیراق سه‌رقالی زانستی ئایینی

بووه، وه دهستی کردوو به فیربونی زانستی خویندنه وه نو سین و نه زه به رکردنی قورنانی پیرۆز (سعید، 2012:146).

مقدیسی ناوبانگی ده رکرد به زۆری گه شته کانی بۆزۆر به ی ناوچه کانی نیو سنوری دهوله تی ئیسلامی، جگه له (ئه نده لوس) که نه گه یشتوو به وشوینه، له گه ل ئه مه شدا سه ردانی ناوچه کانی دهروه ی سنوری دهوله تی ئیسلامی نه کردوو ئه وه تا له م باره یه وه ده لی: هیچ شتی کمان باس نه کردوو ته نها وولاتی موسلمانان نه بیته، ئیمه ش له سه رمان نیه باسی مه مله که تی گاواران بکه ین، چونکه ئیمه نه چوینه ته نه وولاتانه و نه شمان بینوه... (المقدسی، 1987: 23، خوشناو، 2014: 93) مقدیسی جوگرافی ناسیکی زۆر وردو جیگه ی متمانه بووه (حمید، 1995: 256، سعید، 2012، مینورسکی، 1985: 14) ئه و تا پلان و رپبازی تایبته به خۆی هه بووه له کورته کردنه وه ی زانیاریه کان بۆنوسین و دارپشتنی کتیبه که ی وئه وشووه و زمانه ی به کاری هیناوه، پشته به ستوو به وشوین و شتانه ی که به چاوی خۆی ده یبینین و له پالیدا تیبینی وردی له سه ریان تۆماری ده کرد بۆیه له بهر ئه م هۆکاره ش به رده وام له گه شت و گه پان دابوو، ته نانه ت مقدیسی له دابه شکردنی کتیبه که یدا کار به یاسای نوێ کردوو ئه ویش پشته به ستن به تیبینییه ورده کان و چاوی که وتنی که سایه تیه کان (عکاوی، ج3، 1993: 146) ههروه ها ئه وه لانه ی ده ست نیشان ده کرد که نوسه رانی پێش خۆی کردبو یان (المقدسی، 1987: 4، 5) ئه مه ش جۆره به هره یه که، که مرۆف ده توانی ئه گه ر زیره کی و زانی خۆی بخاته گه ر بۆره خه گرتن له هه موولایه نه کانی ژياندا، ئه گه رچی شتیکی وابه ر ده ست نیه سه باره ت به مردنی مقدیسی جگه له وه ی که توێزه ره وان ده ست نیشان کردوو که له نزیك سالی (387ك-1000ز) مردوو. جگه له په رتوکی (هدیه العارفین) هاتوو به وه ی که له سالی (414ك) مردوو (البغدادی، ج2، 1951: 63) ئه وه ی تیبینی ده کریت ده رباره ی رپبازه که ی مقدیسی له کۆکردنه وه ی زانیاری و سه رچاوه کان پشته به ستوو به وه رگرتن له که سانی هۆش مندو ژیر (أحسن التقاسیم، 1987: 19) سه رچاوه یه کی تری زانیاریه کانی هه مووئه وانیه که به چاوده بینرا و قسه ی له باره وه کراوه (المقدسی، 1987: 19) به پی پو یست سوودی له سه رچاوه کانی نیو کتیبه کانی میرو ده سه لاتداره کان بینوه (المقدسی، 1987: 19) خۆی دووره په ریز کردوو له تۆماری کردنی ئه و شتانه ی که مایه ی نه نگین (المقدسی، 1987: 19).

بن گومان عه ره به موسلمانان گرنگیان به ره چه له ك و ره گه زی نه و گهل و میله تانه داوه كه دواى پرۆسه ی فتوحاتی ئیسلامی پیمان گه بشتوون، دهر باره ی هه ولی ولاتناسان بۆ نه وه ی ره چه له كى نه ته وه كان دیاری بكن، ده گه ریڤیتته وه بۆ هۆكارى نه وه ی كه عه ره به كان تارادده یه ك تاكه نه ته وه بوونه، نووسه ره كانیان مپژوو و بناغه ی نه ته وه ی خۆیان له سه ر بنچینه ی ره گه زناسی (النسب) داناوه، دواتریش ئه م ره گه زناسیه یان گشتگیر كردوو بۆ سه ر ته واوی نه ته وه كانی جیهان له پیناوی نه وه ی ره چه له كى هه موو نه ته وه كان دیاری بكن (العظیمه، 1991: 75) له ژیر پۆشنایى ئه م گرنگیدانه ی عه ره به كان به ره چه له ك نووسه ر و ولاتناسه موسلمانانكیش به راده ی جیاواز گرنگیان به ره چه له كى كورد داوه، نه وه ی لیره دا گرنگ بیت بۆ ئیمه شیوازی باس كردنی ره گه ز و ره چه له كى كورده له به ره مه ی هه ردوو ولاتناس (ابن حوقل) (المقدسی) كه ئیمه به نموونه وه رمانگرتوون له م توژیڤینه وه یه دا.

(ابن حوقل) له به ره مه مه كه ی دا چۆته سه ر باسی ره چه له كى كورد له دوو شویندا، كاتیک باسی كورده كانی هه ریمی فارس ده كات ره چه له كیان ده گه ریڤیتته وه بۆ نه ته وه ی عه ره ب ئه م بۆچوونه شی له (ابن درید) وه رگرتوو، دهر باره ی كورده كانی هه ریمی فارس ده لیت: "ئه وانه زیاتر له (ولدكرد بن مرد بن عمرو بن عامر) (صورة الارض، 1992: 240) هه روه ها له شوینی دووه مدا ابن حوقل كاتیک باسی كورده كانی نیشته جئ هه ریمی كرمان ده كات ئه وانه ی به قه فس ناسراون، ده لیت ئه مانه ره چه له كى خۆیان بۆ عه ره ب ده گه ریڤیتته وه (صورة الارض، 1992: 269)

له م دوو ده قه ی ابن حوقل تیپینی نه وه ده كه یین كه هه ولیداو ره چه له كى كورد بگه ریڤیتته وه بۆ عه ره ب، جاریک به پشتبه ستن به به لگه كه ی ابن درید (1) و جارى دووه م به به لگه ی ووته ی كورده كان خۆیان دهر باره ی ره چه له كیان، ره نگه له به لگه ی دووه م كورده كان خۆیان چه زیان كرده ییت ره چه له كیان بۆ عه ره ب بگه ری نه وه به هۆكارى ئایینی كه ئایینی ئیسلام له دوورگه ی عه ره بی و له لایهن پیغه مبه ری عه ره ب و موسلمانان (محمد) (د.خ) هاتۆته ئاراوه، هه روه ها ره نگه هۆكارى سیاسیشی له پشت بیت كه عه ره به كان خاوه ن ده سه لات بوونه له و كاته دا، به م هۆبه ش ئه م كوردانه ی كه بانگه شه ی نه وه ده كه ن سه ر به ره چه له كى عه ره بن خۆیان له ده سه لات نزیك بكنه وه.

هه رچی مقدیسی یه ئه وا له به ره مه كه یدا به شیوه یه كى گشتی لیکۆلینه وه یه كى مرۆبی - اپنولوجی - دهر باره ی جیهانی ئیسلامی نه خستۆته روو (مخلص، 1991: 75) به هۆی ئه م میتۆده ی مقدیسی كه

گرتویه‌ته به‌ر له که‌م گرنگی دان به‌ لایه‌نی مرۆیی و ره‌چه‌له‌ک به‌ هیچ شیوه‌ک باسی ره‌چه‌له‌کی کوردی نه‌کردوو، و ته‌نانه‌ت له به‌ره‌مه‌که‌یدا ته‌نها هه‌شت جار ناوی کوردی هیناوه (المقدسی، 1987: 59، 287، 288، 313، 325، 332، 339، 365) هه‌روه‌ها له و هه‌ریمانیه‌ی که زۆرینه‌ی کوردن ناماژه به‌ بوونی کورد ناکات وه‌ک له هه‌ریمی چیا و هه‌ریمی ئاقور-جزیره-، به‌ بۆچوونی توێژه‌ریک هۆکاری ئەمه ره‌نگه‌ بۆ ئەوه بگه‌رپێته‌وه که مه‌قدسی لای گرنگ نه‌بیت باسی کورد بکات، کاتی باسی ولاته‌که‌یان ده‌کات، چونکه ئەمه شتیکی ئاشکرایه و جوړیکه له ئەنجامی به‌ده‌ست (خۆشناو، 2014: 97)

3- خیل و تیره کوردیه‌کان:

بیگومان کومه‌لگه‌ی ئیسلامی به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی سروشتی کۆچه‌ری یان لادئ نشینی به‌سه‌ریدا زالبوو، له‌وه‌ی دیاری کردنی جوړی ژیان و ئەوپه‌یوه‌ندییه‌ کۆمه‌لایه‌تی و ئابوورییه‌ زیاتر سروشتیکی شارنشییان هه‌بیت، دیاره کومه‌لگه‌ی کوردیش یه‌کیک بووه له کۆمه‌لگه‌کانی ئیسلامی که هه‌مان بارودۆخیان به‌سه‌ردا جئ به‌جئ ده‌بیت (خۆشناو، 2014: 230) ئەوه‌تا ولاتناس ابن حوقل هه‌لوه‌سته‌ی له‌سه‌ر ناوی هه‌ندیک خیل و تیره‌ی کوردی کردوو و زانیاری له‌ و باره‌یه‌وه خستۆته‌ پوو. سه‌باره‌ت به‌ ناوچه و هه‌ریمه‌کانی ولاتی کوردان باسی له‌چه‌ندین ده‌سته‌و تیره‌ی تری کوردی کردوو له‌گه‌ل شوین و پیگه‌یان، وه‌کو هه‌میدی لاری و هه‌زبانیه‌ی له‌ هه‌ریمی جه‌زیره (ابن حوقل، 1992: 195، 196، 205، 315) و شه‌هارجیه‌کان که هۆزیکه‌ نه‌سرانی بوونه له‌ شاری کفر عزی سه‌ربه هه‌ولیر له‌ هه‌ریمی جه‌زیره و هه‌زبانیه‌کان له‌ شاری ئەشه‌نه-شنۆ- له‌ هه‌ریمی ئازهربايجان (ابن حوقل، 1992: 196، 289) ره‌وادیه‌ی له‌ ناوچه‌کانی ئەبه‌ر و رزقان له‌ ئازربيجان (ابن حوقل، 1991: 298)

سه‌باره‌ت به‌ مه‌قدسی له‌ کتیبه‌که‌یدا ئەوا به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی گرنگی ئەوتۆی به‌ هۆز و خیله‌کان نه‌داوه به‌ به‌راورد ئەو گرنگیه‌ زۆره‌ی که به‌ شه‌ره‌کانی داوه، ده‌ربه‌ری هۆز و خیله‌ کوردیه‌کان له‌ ناوچه و هه‌ریمه‌ کوردیه‌کان، له‌ کتیبی (أحسن التقاسیم) به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک ناماژه‌ی پینه‌ کردوون (مخلص، 1991: 202، 200). ده‌شن بۆ ئەوه بگه‌رپێته‌وه که نه‌ویستبیت ئەوزانیاریانه‌ دووباره‌ بکاته‌وه. دیاره جینشینی بوونی کورد هه‌ر ته‌نها له‌ چه‌ند هه‌ریمیکی وه‌ک ئازهربايجان و جه‌زیره‌وه هه‌ تر بونیان هه‌بووه، دیاره ئەمه‌ش ده‌کری چه‌ند هوکارپکی وه‌ک سیاسیی و ئابوری و کۆمه‌لایه‌تی هه‌بویت.

به‌لام ئه‌وه‌ی جیگای سه‌رنجه‌ی ابن حوقل له به‌ره‌مه‌که‌یدا زیاتر گرنگی به‌ کۆمه‌له‌ و هۆزه‌ کوردیه‌کانی ده‌ره‌وه‌ی ولاتی کوردان داوه‌ زانیاریه‌کانی ده‌رباره‌یان زیاتره‌، هه‌ر وه‌ک له باسکردنه‌که‌ی خۆیدا تیشکی خستۆته‌ سه‌ر سه‌رکرده‌ی کورده‌کان و شوین و پیگه‌یان له ولاتی فارس، هه‌روه‌ها ئاماژه‌ی به‌ گه‌ره‌که‌ کوردیه‌کان داوه‌ له هه‌ریمی فارس، تیایدا سی و سێ گه‌ره‌کی هه‌ژمار کردوووه‌ وه‌ک: (الکرمانیة والرامانیة ومدین وحی محمّد بن بشر والبقیلیة والبندامهریة وحی محمّد بن إسحاق والصباحیة والاسحاقیة والاذرکانیة والسهرکیة والطمادهنیة والزیادیة والشهرویة والبنداقیة والخسرویة والزنجیة والصفریة والشهبازیة والمهرکیة والمبارکیة والاستامهریة والشاهویة والفراتیة والسلمونیة والصیریة والازادختیة والمطلبیة والممالیة واللاریة والبرازدختیة والشاهکانیة والجلیلیة) ئه‌و گه‌ره‌که‌کانی که‌ ناوی هه‌یناون له نێو گه‌ره‌که‌ کوردیه‌ زۆرانه‌ن که‌ زۆر ئه‌سته‌م بووه‌ هه‌ژمار بکړین ته‌نها له دیوانی ده‌ولت نه‌بیت هه‌روه‌ها ئاماژه‌ی به‌وه‌ کردوووه‌ که‌ ئه‌و گه‌ره‌که‌ له‌ده‌وره‌ی پینچ سه‌د مالی له‌ خۆ گرتوووه‌، که‌ له‌ یه‌ک گه‌ره‌که‌دا نزیکه‌ی هه‌زار سوارچاک هه‌بووه‌ (صورة الارض، 1992: 240) واته‌ کۆی ئه‌و سوارچاکانه‌ له‌ سه‌رجه‌م گه‌ره‌که‌کاندا ده‌گه‌یشته‌ زیاتر له‌ هه‌زار سوار، هه‌ر له‌ هه‌ریمی فارس ئاماژه‌ی به‌ هۆزیک کردوووه‌ به‌ ناوی مازنجان که‌ له‌ سه‌ر سنوری ئه‌سه‌فه‌هان بوونه‌ (ابن حوقل، 1992: 239)

به‌هه‌مان شیوه‌ی مقدسیش له‌ کتیبه‌که‌ی ئاماژه‌ی به‌ سی و سێ گه‌ره‌کی کوردی داوه‌ به‌ که‌میک جیاوازی له‌ گه‌له‌ (ابن حوقل) له‌ ناوه‌پێنانی گه‌ره‌که‌ کوردیه‌کان و ته‌نها ده‌لێت ئه‌م گه‌ره‌که‌ کوردیانه‌ پینچ سه‌د مالن، به‌م شیوه‌یه‌ ناوی گه‌ره‌که‌ کوردیه‌کان لای مقدسی هاتوووه‌: "الکرمانیة الرامانیة مدثر حی محمد ابن بشر الثعلبیة البندامهریة حی محمد بن إسحاق الصباحیة الاسحاقیة الادرکانیة السهرکیة الطهمادهنیة الزیادیة الشهرویة المهرکیة البنداقیة الخسرویة الزنجیة الصفریة المبارکیة استامهریة الشاهونیة الفراتیة السلمونیة الصیریة الازادختیة المطلبیة الممالیة الشاکانیة الجلیلیة" (أحسن التقاسیم، 1987: 399)

جگه‌ له‌ گه‌ره‌که‌ کوردیه‌کان که‌ له‌ هه‌ریمی فارس ئاماژه‌ی پیکراوه‌، باس له‌ زومیش کراوه‌ که‌ ئه‌م ده‌سته‌واژه‌یه‌ تایبه‌ت به‌ ناوچه‌ کوردیه‌کان له‌ نێوه‌ندی هه‌ریمی فارسدا، هه‌ردووکه‌ کتیبی ابن حوقل و المقدسی ژماره‌ی زومه‌کانیان به‌ پینچ زوم هه‌ژمار کردوووه‌، ابن حوقل ناوی هه‌ر پینچ زومی هه‌یناوه‌ له‌

گه‌وره‌وه بۆ بچوک هه‌ژماری کردوون به‌م شیوه‌یه: به‌که‌م زوم زومی جلیوه که ناسراویشه (رومیجان)، دوه‌میشیان له گه‌وره‌ری له دوا‌ی دیت زومی (زم احمد بن لیث) و ناسراوه به (بالوالجان)، دواتر زومی حسین بن صالح ناسراوه به زومی ال‌دیوان، و زومی شهریار ناسراوه به زومی مازنجان، و زومی احمد بن حسن و ناسراوه به زومی (کاریان) (صورة‌الارض: 1992: 236)

به‌هه‌مان شیوه‌ی مقدیسی پینچ زومی هه‌ژمار کردووه به‌لام ته‌نها ناوی سیان له و پینچ زومه ده‌هینیت به پینچ گه‌وره‌یه‌ی ریک‌خستونه و به‌که‌میک جیاوازی له‌ناوی زومه‌کان به‌به‌راورد له‌گه‌ل ابن حه‌وقه‌ل به‌م شیوه‌ی خواره‌وه خستووته روو، نه‌و پینچ زومه گه‌وره‌ترینی زومی احمدی کوری صالح که ناسراوه به دیوان، دواتر زومی شهریاره که ناسراوه به زومی بازنجان، که نه‌وانه له ناحیه‌ی نه‌سفه‌هان بووه، دواتر باسی زومی احمدی کوری حسن ده‌کات که ناسراوه به زومی کاره‌یان وه زومی نه‌رده‌شپرخه‌ بووه (أحسن التقاسیم، 1987: 339, 340)

لیرده‌ها نه‌گه‌ر زانیاره‌کانی نه‌و دوو ولات‌نسه به‌راورد بکه‌ین دهریاره‌ی زومه‌کان نه‌و زانیاره‌یه‌کانی ابن حه‌وقه‌ل زیاتر وردتره به‌به‌راورد به‌مقدیسی .

4-داب و نه‌ریت و نا‌کاری کورده‌کان:

کۆمه‌لگه‌ی مروییه‌کان له‌میان‌یه‌ی کاروانه میژوو‌یه‌که‌ی، به‌ها و شیوازی‌ک له‌ره‌فتار به‌ده‌ست دینی که کۆمه‌لی هۆکاری میژوو‌یی و ئابووری سیاسی ده‌ستیان له دروستبوونیان هه‌یه، نه‌م ره‌فتارانه‌ش به‌میرات بۆ نه‌وه‌کان به‌جیده‌مینیت، به‌م ره‌فتاره‌ش ده‌گوتریت داب و نه‌ریت. دهرخستنی زانیاره‌یه‌کان له‌سه‌ر نه‌م لایه‌نه له هه‌ردوو کتییی (صورة‌الارض) ابن حوقل و (أحسن التقاسیم)ی مقدیسی به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه گوزارشتیان کردووه، نووسه‌ران هه‌لستان به‌تۆمارکردنی هه‌ندی‌ک له داب و نه‌ریتی ناوچه کوردیه‌کان به‌م شیوه‌یه‌ی باسیان کردوون، نه‌وه‌تا ابن حه‌وقل سه‌باره‌ت به‌خه‌لکی جه‌زیره ده‌لپت خه‌لکی‌کی شکۆمه‌ندن (صوره‌الارچ، 1992: 190) هه‌روه‌ها له باسی چوونی بۆ شاری نامه‌د له سالی 334 ک بی‌نیویه‌تی وه‌باس ده‌کات ده‌لی خه‌لکه‌که‌ی شکۆمه‌ندن خاوه‌ن چاکه‌و پیاوه‌تین و زۆر پزیزیان له که‌سانی غه‌ریب و نامۆ گرتووه (ابن حوقل، 1992: 201) نه‌وه‌ی جیگه‌ی ئاماژه‌یه‌ی مقدیسی له‌مه‌ر دابو نه‌ریتی دانیش‌توانی هه‌ریمی جه‌زیره ته‌نها ئاماژه به‌ شاری نه‌سیب‌ین ده‌کات به‌وه‌ی

که‌خاوه‌ن چاکه‌ن و روخۆش بوونه (أحسن التقاسیم، 1987: 302) هیچ زانیاره‌یکی ئه‌وتۆی له‌باره‌ی ناوچه‌کانی ترنه‌خستۆته‌ روو.

ابن حوقل له‌ درێژه‌ی باسه‌که‌ی دا دهرباره‌ی دانیشته‌وانی هه‌رێمی چی‌او شاره‌کانی (هه‌مه‌دان) و (دینور) به‌م شیوه‌یه‌ ئاماژه‌ده‌کات و ده‌لی به‌وه‌ ناسرا بوون که‌ خه‌لکی به‌رپێژ و چاکه‌ خوازبوون (صورة‌الارض، 1992: 306) به‌هه‌مان شیوه‌ مقدیسی ئه‌وه‌ دووبات ده‌کاته‌وه‌ له‌ باسی خه‌لکی چی‌اکان به‌وه‌ی که‌ هێمن و روخۆشن (أحسن التقاسیم، 1987: 303) له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا مقدیسی له‌ باسکردنی هه‌ره‌هه‌ریمێک به‌گشتی، هه‌ندی‌ک جار باسی دانیشته‌وانی شاریکی کردووه‌ به‌تایبه‌ت، دهرباره‌ی دانیشته‌وانی شاری هه‌مه‌دان به‌م شیوه‌یه‌ ئاماژه‌کات که‌ خه‌لکه‌ی روو‌خۆشن و پێزیان له‌ که‌سانی ناموو گرتووه‌ (أحسن التقاسیم، 1987: 300) هه‌ر له‌ درێژه‌ی باسی دانیشته‌وانی هه‌مه‌دان ده‌لی که‌ خه‌لکه‌که‌ی به‌خیل و ته‌له‌که‌بازو به‌رقوکیه‌ن (المقدسی، 1987: 301) به‌لام پێکهاته‌ی دانیشته‌وانه‌که‌ی دیاری نه‌کردووه‌، لێ‌روه‌ ده‌کرێت هه‌له‌سته‌ له‌سه‌ر چونیه‌تی باسکردنی مقدیسی له‌مه‌ر ئه‌م شاره‌ بکه‌ین له‌یه‌ک کاتدا دووبۆ‌چوونی جیاوازی دژ به‌یه‌کی له‌سه‌ر سروشتی دانیشته‌وانه‌که‌ خستۆته‌ روو، ده‌کرێت نووسه‌ر زانیاره‌کانی لێ تیکه‌ڵ بووبن په‌نگه‌ بوچوونه‌ ئه‌رینییه‌که‌ی له‌سه‌ر سروشتی دانیشته‌وانی هه‌مه‌دان راسته‌ر پێکابن له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌م خوی ئاماژه‌ی به‌ باشی شاره‌که‌ کردووه‌، ئه‌مه‌له‌لایه‌ک له‌لایه‌کی تریش ابن حوقلی هاو سه‌رده‌می له‌کاتی باسکردنی شاره‌که‌ به‌ئهرینی وه‌سفی سروشتی خه‌لکه‌که‌ کردووه‌، به‌خه‌لکی باش ناوزه‌ندی کردوون .

ابن حوقل له‌باسی دانیشته‌وانی شاری سن که‌ ده‌که‌وێته‌ سنوری چی‌ای حه‌مرین ده‌لێ شه‌پو شۆر له‌نیوخه‌لکه‌که‌ی په‌یدا‌بووه‌ وه‌ بۆته‌ هۆی نانه‌وه‌ی رق و کینه‌ (صورة‌الارض، 1992: 203) به‌لام ئه‌وه‌ی تییینی ده‌کرێت مه‌قدیسی هیچ ئاماژه‌یه‌کی به‌وباسه‌ نه‌کردووه‌.

هه‌رچی دهرباره‌ی شاری (جنزه) گه‌نجه‌ له‌هه‌ریمی ئاران ابن حوقل باسی کردوون به‌وه‌ی خاوه‌نی جوامیری و په‌وه‌شتی به‌رزو خولیا‌ی زانست بوونه، به‌رپێژو‌خۆش دوو بوونه له‌گه‌ڵ ریبواران (صوره‌ الارچ، 1992: 291) هه‌رچی مه‌قدیسی له‌باسی دانیشته‌وانی هه‌ریمی رحاب (ئازه‌ریجان و ئه‌رمینیا و ئاران) دا که‌ ژماره‌یه‌کی زۆری دانیشته‌وانیان کورد بووه‌، به‌م شیوه‌یه‌ ئاماژه‌ ده‌کات که‌ خه‌لکه‌که‌ی ساردو سپن (أحسن التقاسیم، 1987: 289, 292)

ده‌رباره‌ی خه‌لکی چیاکانی قفص و بلوص له هه‌ریمی کرمان که ابن حوقل به کوردی داناون له باسی شیوه‌و ئاکاریان ده‌لی: رپنگر بوونه و خه‌لکیان ترساندوووه و له باسی شیوه‌یان ده‌لیت خه‌لکه‌که‌ی له‌ش و لاریان لاوازه به شیوه‌یه‌کی گشتی و ره‌نگی پیستیان ئه‌سمه‌ر بووه (صورة الارض، 1992: 269) هه‌رچی مقدیسی یه هه‌مان زانیاری سه‌ره‌وه‌ی ده‌رباره‌ی خه‌لکی قفص و بلوص خستۆته روو به بن ئه‌وه‌ی به کوردیان دابنیت. (أحسن التقاسیم، 1987: 355)

5- ده‌رباره‌ی بیروباوه‌ری ئایینی کوردان:

به‌ر له ده‌رکه‌وتنی ئایینی ئیسلام له کوردستان چه‌ندین ئایینی ئاسمانی و بیروباوه‌ری ناوچه‌یی وه‌ک (بتپه‌رستی و ئیزیدی و کاکه‌یی و جوو و زه‌رده‌شتی و مه‌سیحی و مانه‌وه‌یی و مه‌زده‌کی) سه‌ریان هه‌لدابوو، دوا به‌دوای فتوحای ئیسلامیش ئایینی ئیسلام له نیو کورد و کوردستان بلاو بۆته‌وه دواتریش بۆته ئایینی زۆرینه (زند، 1971: 9)

بیروباوه‌ری ئایینی و دیارده ئایینه‌کان و شوینی په‌رستشه‌کان جیگای ئاماژه و سه‌رنجی هه‌ردووک و لاتناسبووه به شیوه‌ی جیاوازی، رپیازی نووسینی مه‌قدیسی له باسی هه‌ر هه‌ریمیک به شیوه‌یه‌کی گشتی باسی لایه‌نی ئایینی هه‌ریمه‌که‌ی کردوووه هه‌ر وه‌ک له باسی هه‌ریمی چیا ئاماژه به‌وه ده‌کات که به شیوه‌یه‌کی گشتی جووله‌که‌ی زیاتره له نه‌ساری و ئاگره‌رستیش ژماره‌یان زۆره (أحسن التقاسیم، 1987: 303) له باسی موسلمانه‌کانی ئه‌م هه‌ریمه به شیوه‌یه‌کی گشتی دوو به‌ش بوونه له نیوان هه‌نبلیه‌کان (المقدسی، 1987: 295) و به‌شه‌که‌ی تریان زیده‌رووی ده‌که‌ن له خۆشه‌ویستیان بۆ معاویه (15 پ، ک، 60 ک) (المقدسی، 1987: 295) ئینجا وردتر باس له ئایینزا (مه‌زه‌ب) ی جو‌راو جو‌رده‌کات ئه‌وه‌تا له ئاماژه‌ی به‌ شاری هه‌مه‌دان به‌وه‌ی یاوه‌ری فه‌رموووه بونه، جگه له خه‌لکی شاری دینه‌وه‌ر نه‌بیت که له سه‌ر مه‌زه‌به‌ی (سفیان الثوری) (2) بوونه (المقدسی، 1987: 303) به‌لام ده‌رباره‌ی (خو‌رمه‌یه‌کان) (3) که درپژبووه‌ی مه‌زده‌کی بووه دیاره هه‌ریمی رۆژاناوای چیاکان له دیارترین شوینی ئه‌وان بووه که خاوه‌نی چه‌ندان قوله‌و قه‌لات بوونه له کتیبی مقدیسی هه‌ندیک له چیاکانی هه‌ریمه‌که به خو‌ره‌مدینی ناسراوه، له‌وکاته‌ی سه‌ردانی شوینکه‌ی کردوووه هه‌ندی سه‌رنجی خوی جی هپشتوه‌و جه‌خت له‌وه ده‌کاته‌وه که خه‌لکه‌که‌ی له سه‌ر ئایینزای (مه‌زه‌به‌ی) مورجئه بوونه، وه له گونده‌که‌یان مزگه‌وت نه‌بووه، کاتی گفتوگو‌یان له‌گه‌ل کردوون له‌وباره‌یه‌وه که چۆن له‌لایهن

موسلمانان غه‌زوو نه‌کراون؟ له‌وه‌لام دا ووتویانه که ئایایه‌کتاپه‌رست نین؟ مقیدیسی له وه‌لام گوتوبه‌تی چون؟ له‌کاتیکدا نکۆلن له ئه‌رکه‌کانی خودا ده‌که‌ن و شه‌ریعه‌شتان په‌کخستوووه؟ گوتیان: ((ئیمه‌هه‌موو سالیکی پاره‌یه‌کی زۆر به‌سولتان ده‌به‌خشیین)) (أحسن التقاسیم، 1987: 306)

هه‌رچی زانیاری ابن حوقل ده‌رباره‌ی هه‌ریمی چیا به‌به‌راورد به‌مقیدیسی زانیاری که‌متر و کورتره، پشتراستی زانیاره‌یه‌یه‌کانی مقیدیسی ده‌کات ده‌رباره‌یه‌ی خوره‌میه‌کانی رۆژئاوای هه‌ریمی چیا (صوره‌الارچ، 1992: 307) هه‌روه‌ها ابن حوقل ده‌ستنیشانی خه‌واره‌کانی هه‌ریمی چیا کردوووه که دانیشتونی شاری سه‌هه‌رورد له‌شوراته‌کان بوونه‌خه‌واربج (صورة‌الارض، 1991: 315)

ده‌رباره‌ی چیا قفص له‌هه‌ریمی کرمان ابن حوقل به‌کورد ناویان ده‌هینیت له‌پال ئه‌وه‌دا بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌یان ده‌کرد عه‌ره‌بن، کاریگه‌ر بوینه‌به‌بانگه‌وازی فاتمیه‌کان، بوون به‌شیعه‌و مال و سامانیکی زۆریان کۆکردۆته‌وه، چاوه‌پروانی ئیمامی زه‌مان ده‌که‌ن -ئیمام مه‌هدی چاوه‌پروانکراو (صورة‌الارض، 1992: 269). هه‌رچی مقیدیسی یه‌زانیاری نه‌خستۆته‌وو ده‌رباره‌ی دانیشتوانی چیا قفص، له‌گه‌لا ئه‌وه‌ی هیچ ئاماژه‌یه‌ک به‌کورد بوونی خه‌لکه‌که‌ی نه‌کات، به‌په‌چه‌وانه‌وه‌ده‌یانگه‌رینیه‌وه‌بو نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب (أحسن التقاسیم، 1987: 355، 369، پروانه، محمد، 1، مج 14، 2007: 93، 108).

مقیدیسی ده‌رباره‌ی چاکه‌و په‌له‌و پایه‌ئایینه‌که‌ی هه‌ریمی ئاقور که‌زۆرینه‌ی کوردن ده‌لێت شوینگه‌ی په‌چمه‌به‌ران و جیگای پیاو چاکانه، هه‌روه‌ها به‌پشته‌ستن به‌فه‌رمووده‌ی په‌چمه‌به‌ر (د.خ) ئاماژه‌به‌چوار چیا و پروبار ده‌کات که‌هی به‌هه‌شتن مه‌به‌ست لێی چیا جودی و رووباری فوراته‌له‌هه‌ریمی جه‌زیره، هه‌روه‌ها باس له‌که‌شتیه‌که‌ی نوح ده‌کات که‌له‌م هه‌ریمه‌نشتۆته‌وه‌و ئه‌وه‌خه‌لکانه‌ی له‌گه‌لی بوون تیایدا نشته‌جی بوون و شاری (الثمانین) یان دروست کردوووه (أحسن التقاسیم، 1987: 121) ابن حوقل به‌هه‌مان شپوه‌ئهم زانیارانه‌ی له‌باره‌ی چیا جودی و شاری الثمانین باس کردوووه (صورة‌الارض، 1992: 206)

ئینجا مقیدیسی باس له‌وه‌ده‌کات خودای گه‌وره‌هه‌ر له‌م هه‌ریمه، له‌گه‌لی په‌چمه‌به‌ر (یونس) خۆش بووه. دواتر باس له‌گه‌وره‌ی و پیرۆزی مزگه‌وتی په‌چمه‌به‌ر یونس ده‌کات له‌نه‌ینه‌وا که‌حه‌وت سه‌ردانی کردنی بو‌ئهم مزگه‌وته‌به‌رامبه‌ر به‌حه‌جیکه. (أحسن التقاسیم، 1987: 196) هه‌رچی ابن حوقله‌ته‌نها

ئامازه به وه دهكات كه خودای گهوره یونسی كورپی متای بۆ نهینه وا ناردوه دهكه وپته به شی رۆژه لاتى موصل (صورة الارض، 1992: 196)

ههروهها ابن حوقل ئامازه به خه لكانیک دهكات له شه هارجه خاچ دروشم بوون كه نیشته جیی كه فهر عزی بوونه له اربیل (ههولیر) (صورة الارض، 1991: 196) ههزجی مقدیسی یه هیج ئامازه به کی له و باره یه وه نه خستۆته روو.

ابن حوقل له باره ی شاری روهها ئامازه دهكات كه زۆرینه ی خه لکه که ی نه صرائین و که نیسه که ی له گه وره یی و مهزنی وپنه ی نه بووه له ولاتی موسلماناندا (صورة الارض، 1992: 191) به هه مان شیوه مقدیسی پشت راستی ئه وه ده کاته وه که یه کیک بووه له که نیسه گه وره و سه رسوپهینه کانی دونیا (أحسن التقاسیم، 1987: 125) ههروهها ئامازه به دهره ی شاری نه سیبین دهکا که چه ندان دپرو په رستگه هه بووه (ابن حوقل، 1992: 191) به هه مان شیوه مقدیسی ئامازه ی به بوونی که نیسه ک کردوو له هه ریمی جهزیره به تایبهت له حصن کیفا و میافارقین (أحسن التقاسیم، 1987: 125) له باسی هه ریمی جهزیره به م شیوه یه باس دهكات که هیج ناگر په رستیک بونیان نه بووه (المقدسی، 1987: 126) ئه وه ی تیبینی ده کریت ابن حوقل هیج باسیکی له و باره یه وه نه خستۆته روو.

مقدیسی ئامازه به صابیه مه ندائییه کان دهكات له شاری حهران، که له هه ریمی جهزیره نیشته جی بوونه (أحسن التقاسیم، 1987: 126) ابن حوقل به هه مان شیوه له باسی شاری حهران به شاری صابیه کان ناوی دینیت، که پیغه مبه ر ابراهیم له م شاره بووه (صورة الارض، 1992: 204) مقدیسی کاتیک دیت باس له وه دهكات که له میافارقین دیریک هه یه به ناوی مار توما که جهسته یکی ووشکراوی هه یه که ده لپن ئه وه هی حۆریه کانه ته نانهت خه لکیکی زۆریش سه ردانی ده که ن (أحسن التقاسیم، 1987: 129) به لام ابن حوقل هیج شتیکی له و باره یه وه نه خستۆته روو.

دیاره مهزه به ی هه ریمی ئاقور (جهزیره) سه ر به ئه هلی سونه و جه ماعه بوونه (المقدسی، 1987: 126) (له سه ر مهزه به ی ئه بی حنیفه و شافعی بوونه، ئه وانه بوونیان هه بووه له گه ل هه ندئ له حه نه لی شیعه (4)، به لام فقهیان شتیکی نه بووه شایانی دمه ته قن و وروژاندن بویت و پابه ند بوونه به خوینده وه ی قورنانی پیرۆز به خویندنه وه ی عبدالله ی کورپی عامر (5) (المقدسی، 1987: 126) ئه وه ی تیبینی ده کریت ابن حوقل هیج ئامازه به کی دهر باره ی مهزه به ی ئه م ناوچه یه نه خستۆته روو.

ابن حوقل باس له شاری (دبیل) ده‌کات له ههریمی (ئه‌رمینه‌یه‌و ئاران ونازه‌ربایجان) که کۆمه‌لیکی زۆر له نه‌صرانی له‌م شاره‌هه‌بوون و له‌کاتی هاتنی ئایینی ئیسلام له‌به‌رامبه‌ر مانه‌وه‌یان له‌سه‌ر ئایینی خوین جزیه‌یان ده‌دا به‌موسلمانان (صورة‌الارض، 1992: 242, 243) به‌هه‌مان شیوه‌مدقیسی ئاماژه‌ده‌کات به‌وه‌ی له‌شاری دبیل، له‌پال مزگه‌وت شوینی په‌رستشی ئایینی نه‌صرانی هه‌بوونه‌ئهمیش که‌نیه‌بووه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی دانیشته‌وانه‌که‌ی کوردبوونه‌ (أحسن التقاسیم، 1987: 289) هه‌ر له‌دریژه‌ی باسه‌که‌یدا ده‌رباره‌ی ههریمی رحاب ده‌لی له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ژماره‌یه‌کی زۆری دانیشته‌وان کوردن، به‌لام مه‌زه‌به‌که‌یان چه‌ند شیوه‌یه‌ک بوو، ئه‌هلی فرموده‌و و هه‌روه‌ها حه‌نبلی بوونه، له‌کاتی‌که‌دا خه‌لکی شاری دوین (دبیل) ئه‌وانی دیکه‌له‌شاره‌کانی ههریمه‌که‌له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی ئه‌بی حنیفه‌بوینه (أحسن التقاسیم، 1987: 295) ئه‌وه‌ی تیبینی ده‌کریت که‌ابن حوقل ئه‌و ورده‌کاریه‌ی نه‌خستۆته‌روو ده‌رباره‌ی مه‌زه‌به‌ی ئه‌و ههریمه‌، له‌مه‌وه‌ دهرده‌که‌ویت که‌کورده‌کان به‌ویستی خۆیان په‌یره‌وه مه‌زه‌به‌ی ئاینیان کردووه‌له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به‌شیک له‌کورده‌کان چونه‌ته‌نیوئاینی ئیسلام به‌لام به‌شیک تری هه‌ر له‌سه‌ر په‌یره‌وی ئایینی نه‌صرانی ماونه‌ته‌وه.

6-زمانی کوردی:

ئه‌وه‌ی تیبینی ده‌کریت ئه‌و ولاتناسانه‌هیچ ئاماژه‌یه‌کیان به‌زمانی کوردی نه‌کردوه‌له‌وه‌ههریمانه‌ی که‌زۆربنه‌ی کورد بوونه‌و له‌گه‌ل باسکردن به‌بونی کورده‌کان به‌ریژه‌یه‌کی به‌رچاو، به‌لام باس له‌زمانیان نه‌کراوه. جگه‌له‌وه‌ی ابن حوقل کاتیک باس له‌زمانی ههریمه‌کانی کرمان ده‌کات ده‌لی زمانیان فارسیی بووه‌ته‌نها ناوچه‌ی قفص نه‌بی که‌ئه‌وناوچه‌یه‌له‌گه‌ل زمانی فارسی زمانیکی تریان هه‌بووه، (صورة‌الارض، 1992: 252) ئه‌وه‌ی هه‌لوه‌سته‌ی له‌سه‌رده‌کریت، نوسه‌ر خوی ئاماژه‌ی به‌بونی کوردکان کردووه‌له‌وناوچه‌یه‌، بۆیه‌ده‌شی ئه‌مه‌ئاماژه‌یه‌کی ناراسته‌و خۆبیته‌له‌سه‌ر زمانی کوردی وه‌ک باس ده‌کات له‌وه‌ی که‌جگه‌له‌زمانی فارسی زمانی تریش بونی هه‌بووه، ده‌شی ئه‌مه‌ش کورده‌کان بن. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی مقدیسی ئاماژه‌به‌بونی کورد نه‌کردووه‌له‌ناوچه‌ی قفص که‌چی له‌باسی زمانی کرمان ده‌لیته‌زمانیکی روونیان هه‌بووه‌که‌له‌زمانی خوراسانی نزیک بووه، که‌چی زمانی ناوچه‌ی قفص زمانیکی داخرا‌بووه (أحسن التقاسیم، 1987: 355) لێره‌دا نووسه‌ر باسی له‌جۆری ئه‌وزمانه‌ی نه‌کردووه‌که‌قه‌سه‌ی پیکراوه، ئه‌وه‌ی تیبینی ده‌کریت کورده‌کان له‌زۆربه‌ی بارودۆخه‌کان زمانی دایکیان

لەنيووخۇدا بەكارھېناوھ، ئەوھتا وولاتناس (المسعودي) (345ك/ 956ز) مردووه، لەھەمان كاتدا ھاوسەردەمیان بووه، بەشيوهيهكى رۆن و ئاشكرا ئاماژەى بەزمانى كوردى كردووه لەگەل بوونی ديالیکتى جياواز لەنيو زمانى كوردیدا (المسعودي، ج2، 2010: 19) ھەرۆهك پيوستە ئەوھ بگوتريت كە ھەردوو وولاتناس نەيان توانيوه بەشيوهيهكى راست و دروست ئاماژە بە ھەبوونی زمانى كوردى بکەن لەناوچە جۇراو جۇرەكان كە كوردى تيد نيشته جيە، رەنگە ھۆكارى ئەم كەمتەر خەمەيش بە ھۆى بوونی ھەردوو زمانى فارسى و عەرەبى بيت، زالبووھ بەھۆى فەرمانزەوايه تىكردنيان بەسەر ئەوناوچانە، بۆيه مقديسى و ابن حوقل ئاماژەيان بەزمانى كوردى نەكردووه، لەبەر ئەوھى زمانى فەرمى نەبووه.

7-جلو بەرگ و پۆشاك:

جلو بەرگ ھېمايه كە ئاماژەيه بۇناسنامەى گەلان و ئامرازی جياكەرەوھيهتى، جلو بەرگ بەگوپرەى رەوشى سروشتى وپيگەى كۆمەلەبەتى وئاستى ژيان وداب و نەريتو بيروباوهر و زهوق و پيشە وبۇنەكان دەگوپت، سەربارى كاريگەرى ديكە (عزت، 2014: 123) سەبارەت بە جل و بەرگ جوگرافى ناسەكان بەشيوهه پچرپچر ئاماژەيان بە جل و بەرگى كورد كردووه، تەنانەت لەو ھەريمانەى كە زۆرينەى كوردبوون بەلام ئەوى جیگەى بايهخى تويزينهوھەكەمان بيت ابن حوقل و مقديسيه، ئەوخامانەى كە جلى كوردى لى دروستكراوه ھەمەجۆربووھ، بەلام زۆربەيان پشتى بە بەرھەمى ناوھخۇ بەستووھ، جلى ميللى كوردى وھەك رانك و چوغ لە مووى بزن دروستكراوه، كە لەشارى دوین پيوهه بەناو بانگ بوونە. (صورة الارض، 1992: 294) بەھەمان شيوه مقديسى پشتراستى ئەوزانيارهيه دەكاتەوھ بەوھى لەشارى دوین خورى بوجل و بەرگ و پيداويستى ناومال بەكارھاتووھ (أحسن التقاسيم، 1987: 289، 292) ھەر لە دريژەى باسەكەيدا ئاماژەى بەشارى بەرزەعە كردووه، كە دۇخينەكانيان نمونەى نەبووه (المقدسي، 1987: 292)، زانيارى ئەوھى خستوتە پال بەوھى شارى ئامەد بەدروستكردنى جلى خورى (مەرەزە) و كەتانى رومى لە سەر شيوهه سەقلى بەناوبانگ بووه (أحسن التقاسيم، 1987: 128) سەرەپاى ئەوھى زۆربەى كورد پشتيان بەبەرھەمە خۆماليەكان لەكوتال چنين بەستووھ، بەلام ھەنديكيشيان لەدەرەوھى ھەريمەكانيان ھاوردە كردووه، لەم بارەبەوھە ابن حوقل گوتويهتى لەلايهكى ديكەوھ كوتالە جلى ولاتى رۆم بەشارەكورديهكانى وھەك بركرى و خەلات

و ئه رجه ش و زۆزان و ميا فارقين گه يشتوووه (صورة الارض، 1992: 295) مقديسى كه باسى شارى شهنگال دهكات له هه ريئى جهزيره، به وهى زۆريك له خهلكى ئه وشاره كه وشدر و بوونه (المقديسى، 1987: 124).

8- ئاهه نك و بۆنه كان:

جه ژنه كان لايه نيكي گرنكى ژيانى كۆمه لايه تي لاي هه ر گه ليك پيگ ديئيت، كه به هۆيه وه ده توانريت كه له پوره نه ته ويى و ئاينيه كه ي بناسريت، هه روه ها لايه نيكي گرنكى بيرو باوه و پوكوتوره كه به تي، كورد وهك هه ر گه ليكي ديكه ئاهه نكي كردوووه. كه به شيويه كه گشتى له سه رچاوه كانى ولاتناساندا به كه م ئاماژه ي پيكر اووه هه رچه نده نه ته وهى كورد بۆنه ي تايبه ت به خوئى هه بووه، به لام باس نه كردنى وهك پيوست ده چيته چوار چيوه ي ئه وهى له دواى فه تح كردنى ناوچه كوردنشيه كان دوو جه ژنه كانى موسلمانان، بون به چه ژنيكي گشتى و ئاسايى. ئه و تا ابن حوقل ديمه نيكي بۆنه ي چه ژنى نه ورؤز (صورة الارض، 1992: 310) له كرينه كه گونديكي سه ر به (ته بس) ه له ده ووروبه رى قوهستان (ياقوت الحموي، ج 4، 1995: 458) باس دهكات كه خوئى و شادى دهرده خه ن، بۆ ماوه ي هه وت رؤز جوانترين جل و به رگ له به ر ده كه ن و خوئان دهر پارزيننه وه به جوانترين كه ل و په لى جوانكارى و خواردن و خواردنه وه ئاماده ده كه ن و ته پل ليدده دن و گورانى ده لپن و پارهيه كي زور خه رج ده كه ن بۆ ئه م بۆنه يه، به بى ئه وهى هيج ده سه لاتداريكي غه يره كورد ده سته بخاته نيوكار و باربانه وه به دريژايى ئه و سالانه (ابن حوقل، 1992: 310) ئه وهى تيبينى ده كرئت مقديسى هيج باسيكي له و باره يه وه نه خستۆته روو.

9- خواردن و خواردنه وه:

باس كردنى خواردن و خواردنه وهى گه لان بابه تيكي ترى سه رنج راكيش بووه لاي ولاتناسان و گه ريده موسلمانان، ئه مه ش بۆ زياتر روون كردنه وهى راده ي خوئشگوزهرانى و پيشكه وتنى لايه نى ئابورى گه ل و ناوچه يه كه، ياخود بۆ به راوردكارى و جياوازي خواردنه مهنى نيوان گه ل و ناوچه كانه. له ده قه كانى ابن حوقل و مقديسى بى به ش نين له م بابه تانه به لام سه باره ت به خواردن و خواردنه وهى ولاتى كوردان به ريژه يه كي كه م باسى ليوه كراوه، له ده قيكي ابن حوقل ئاماژه به جوئى خواردن

گوڤاری قهلاى زانست

گوڤاریکی زانستی وهرزی باوه‌رپیکراوه له لایهن زانکۆی لوبنانی فه‌ره‌نسی ده‌رده‌چیت-هه‌ولیر-کوردستان-عیراق

به‌رگی (٧) - ژماره (٢)، هاوینی ٢٠٢٢

ژماره‌ی تۆمارى نیوده‌له‌تی: ISSN 2518-6558 (Print) - ISSN 2518-6566 (Online)

کوردان کراوه کاتیک خواردنی ناوچه‌یه‌کی خه‌لکی هه‌ریمی سند به کورده‌کان ده‌چوینی که ده‌لێت وه‌ک کورده‌کان شیرمه‌نی و په‌نیر و نانی گه‌نمه شامی ده‌خۆن (صورة الارض، 1992: 283) له چه‌ند ده‌قیکی دیکه‌ش به هه‌مان شیوه ئاماژه به خواردنی به‌ره‌مه‌کانی شیرمه‌نی و په‌نیر کراوه له ناوچه جیاجیا کانی کوردان، ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌ینی که ئه‌مه خۆراکی سه‌ره‌کی کورده‌کان بووه له‌م سه‌رده‌مه‌دا، ئه‌وه‌تا جارێکی تریش له ده‌قیکیدا ابن حوقل هاتوووه که به شیوه‌یه‌کی گشتی خواردنه‌مه‌نی خه‌لکی چیا بریتی یه له شیرمه‌نی و ئه‌و به‌ره‌مه‌مانه‌ی له‌و دروست ده‌کریت (صورة الارض، 1992: 306, 317) به هه‌مان شیوه مقدیسی ئه‌مه دوویات ده‌کاته‌وه که خواردنه‌وه‌ی خه‌لکی چیا هه‌نگوین و به‌روبومه شیرمه‌نیه‌کانبووه (أحسن التقاسیم، 1987: 41, 127, 128, 295) ابن حوقل ده‌رباره‌ی هه‌ریمی چیاو شاری هه‌مه‌دان تایبه‌ت تر ئاماژه به بوونی زۆری ئاژه‌لی وه‌ک مه‌ر و بزنی ده‌کات، (صورة الارض، 1992: 306) له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌ویت که ئه‌و ژماره زۆری ئاژه‌ل وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کی خۆراکیش سو‌دی لیبناوه‌و بو‌خه‌لکی ناوچه‌که. ئه‌وه‌تا مقدیسی له‌باسی شاری هه‌مه‌دانا، باس له گوشتی زۆر و نانی هه‌رزانی و هه‌لوای باش ده‌کات (أحسن التقاسیم، 1987: 301).

به‌هۆی هه‌لکه‌وته‌ی به‌رزی و نزمی وله‌باری سنوری جوگرافی ناوچه‌که له‌بوونی ئاوه‌وای سازگار، کورد زۆر جو‌ری گوشتی به‌کاره‌یناوه، چونکه خۆی له‌سامانی ئاژه‌ل ده‌وله‌مه‌ندبووه، ئه‌و‌تا مقدیسی ئاماژه به‌بوونی بالنده‌ی چین ماچین و مریشک ده‌کات له‌ناوچه‌ی جه‌زیره گوشته‌که‌یان بو‌خواردن به‌کاره‌یناوه (أحسن التقاسیم، 1987: 128) هه‌روه‌ها باسی شاری مه‌علاسیا ده‌کات که گوشتی سو‌یری کراو (له‌خوێ نراو) به‌ناوبانگ بووه ((أحسن التقاسیم، 1987: 128) له‌لایه‌کی دیکه‌وه ابن حوقل پشت‌پراستی ئه‌وزانیاریه ده‌کاته‌وه به‌وه‌ی ناوچه‌کانی جه‌زیره و ده‌وروبه‌ری به‌شیوه‌یه‌کی زۆر قه‌ره‌بالغ بووه و لادئ نشینی زۆریووه و مالا‌تیشی زۆریووه، (صورة الارض، 1992: 196) ئه‌وه‌ی لیره‌ تییینی ده‌کریت به‌هۆی بوونی مالا‌تی زۆره‌وه بیگومان یه‌کیک له‌وخوا ر‌دنانه‌ی سو‌دیانی لیبهرگرتوووه له‌دوای به‌ره‌مه‌کانیان بریتی بووه له‌ گوشته‌که‌ی که وه‌ک خواردنێکی سه‌ره‌کی به‌کاریان ه‌یناوه.

سه‌باره‌ت به‌خواردنی شیرنه‌مه‌نی مقدیسی ئاماژه به‌شاری حران ده‌کات له هه‌ریمی جه‌زیره که به‌ جو‌ره شیرنه‌مه‌نیه‌ک به‌ناو بانگ بووه به‌ناوی (القبیط) (أحسن التقاسیم، 1987: 128, 129)، دیاره ابن حوقل ئاماژه به‌بوونی کۆمه‌لێک خواردنی جو‌راو جو‌رده‌کات له هه‌ریمی جه‌زیره که پیک هاتوووه له

هەنگوین و روون و گوڭزو پەنیرو باویى و بندق و میوژ و هەنجیر(صورة الارض، 1992، 202) بههەمان شیوه مقدیسی لە باسی شارەکانی هەریمی جهزیره ئاماژەى بهکۆمهلیک خواردەمەنى دەکات که پیک هاتووە لە هەنگوین و گەزۆ و کونجی و پەنیرو و میوژ و رۆن (أحسن التقاسیم، 1987: 128، 128)

هەرچی ابن حوقلە لە باسی شارى بەرزە لە هەریمی ئاران، ئاماژە بە بوونی جوړە ماسیکی بەتام وتایبەت دەکات(صورة الارض، 1992، 291) هەر وەها لە باشوری شارەکانی برکری و خلات و ئەرچش دەریاچەیک هەیه، که ماسی بچوکی لى راو دەکریت دواتر ئەوماسیانە سویدەکرین و هەناردەدەکرین بۆ ناوچەکانی موسل و دەورو بەری جهزیره و عیراق و وولاتی شام(صورة الارض، 1992: 297) ئەمەش ئەو دەردەخات که بەوجوړە خواردنە بە ناویانگ بوو.

10-سەیروسە مەرەکان:

مقدیسی هەندیک دیاردەى کۆمهلابەتى سەیرو سەمەرە ئاماژە پى دەکات، وەک باس لە هەریمی ریحاب دەکات دەلى خەلک سوارى سەرملی پیاوہکان دەبن هەر وەک چۆن سوارى سەریشتی ئازەلى بارى دەبوون، لە بەرسەختی رینگاکە (أحسن التقاسیم، 1987: 293) ئەوہى تیبینی دەکریت هیچ ئاماژەیهکی وای نەخستۆتە پروو که مەبەست لە وجوړە گواستنەوہیە چیە ئایە لە برى کرى گواستنەوہ ئەمەیان کردووہ یاخود بۆچینیکی دیاری کراووہ.

مقدیسی زۆر سەرسام بووہ بوونی کانیاویک لە شارى نەسیبەن که تیبیدا کلسی سپى هەلقۆلاوہ و بەکاریان هیناوہ لە گەرماو و مالاندا (أحسن التقاسیم، 1987: 129) واتە وەکو بەکارهینینیکی خاوینکەرەوہ، هەرچی ابن حوقلە هیچ ئاماژەیهکی بۆ ئەو باسانە نەکردووہ، یەکیک لەو سەیروسە مەرەنەى که ابن حوقل ئاماژەى پیدەکات کە نیسەى روہایە بەوہى یەکیکە لە سەرسوڕهینەرەکان، ھاوشیوہى ئەوہ نیە لای نەصرانیەکان (صورة الارض، 1992: 204) بەهەمان شیوہ مقدیسی پشتراستی ئەوزانیاریانە دەکاتەوہ بەوہى کە نیسەى شارى روہا شیوہیەکی جوان و رازاوہ بەنەخش و نیگار (مۆزایک) تەنانەت بەیەکیک لە سى سەیرو سەمەرەکانى دونیای هەژمار کردووہ (أحسن التقاسیم، 1987: 125,130) هەر وەها مقدیسی لە باسی سەیرو سەمەرەکانى هەریمی چیا ئاماژە بە وینەیهکی ناوازە دەکات لە نزیک کپوی بیستون، که پێیان وایە ئەمە ئازەلى

کيسرايه (أحسن التقاسيم، 1987: 304) وه له‌باسی قوهستان (کويستان)، ده‌لێت ئاوێک هه‌يه هه‌رکه‌سێک لێبخواته‌وه له‌گه‌رووی ده‌مێنێته‌وه و ده‌مریت (أحسن التقاسيم، 1987: 304) دياره‌ ابن حوقل هيج شتێکی له‌وباره‌يه‌وه نه‌خستۆته‌ روو.

ئه‌نجامه‌کان:

- هه‌ردوو کتیبی (صورة الارض) ی ابن حوقل و (أحسن التقاسيم فی المعرفه الاقاليم) المقدسی له سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی/ده‌يه‌می زایینی، ئه‌و سه‌رده‌مه‌ لوتکه‌ی پێشکه‌وتنی زانستی و لاتناسی بووه. ئه‌م دوو و لاتناسه‌ش به‌ نموونه‌ی هه‌ره‌ دیاری ئه‌م پێشکه‌وتنه‌ن.
- له‌ کاتی لیکۆلێنه‌وه‌ و به‌راوردکاری له‌ نیوان زانیاریه‌کانیان ابن حوقل و المقدسی له‌ زۆر زانیاری هاوبه‌ش بوونه‌ له‌ کتیبه‌کانیان دهرباره‌ی ژيانی کۆمه‌لایه‌تی کورد له‌ هه‌مانکاتدا له‌ خستنه‌ رووی هه‌ندیک زانیاریدا ته‌نها یه‌کیکیان زانیاریه‌کانی زیاتر خستۆته‌ روو.
- هه‌ردوو و لاتناس زانیاری هه‌مه‌لایه‌نه‌یان دهرباره‌ی دهرکه‌وته‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌کانی کورد خستۆته‌ روو له‌ په‌گه‌ز و خیل و تیره‌ و ئایین و داب و نه‌ریت... هه‌ند که‌ به‌ زانیاری ده‌گه‌من و به‌نرخ داده‌نریت که‌ به‌به‌راورد به‌ سه‌رچاوه‌ میژووویه‌ هاوچه‌رخه‌کانیان و ته‌نانه‌ت هه‌ندیک دوا‌ی خو‌شیا‌ن که‌ که‌متر پیرزاونته‌ سه‌ر ئه‌م لایه‌نه‌. ئه‌م زانیاریانه‌ش بابته‌ی گرنگن بۆ دهرخستنی شیوه‌ی ژيانی کوردان له‌م سه‌رده‌مه‌دا

په‌راویزه‌کان:

- 1- ابن درید، ناوی، أبو بكر محمد بن الحسن بن دريد بن عتاهية الأدي البصري الدوسي الزهراني، له سالی (٢٢٣-٣٢١ ك / ٨٣٧-٩٣٣ ز) له‌شاری به‌صره‌ له‌دايك بووه، زانیاری بوا‌ری زامانه‌وانی و په‌گه‌زناسی عه‌ره‌ب بووه، که‌ له‌سه‌رده‌ستی مامۆستا‌کانی له‌شاری به‌صره‌ وه‌رگرتووه. (ابن الندیم، ١٩٩٧: ٨٥، الذهبی، ج٧، ٢٠٠٣: ٤٤٦).
- 2- فقه‌ حه‌نبه‌لی ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆپێشه‌وا، أحمد بن محمد بن حنبل أبي عبدالله الذهلي، له (164ك/780ز) له‌ به‌غداد له‌دايك بووه، له‌سه‌رده‌ستی زانایانی ئه‌و‌شاره‌ پێگه‌یشتووه، سه‌ردانی زۆربه‌ی ناوچه‌کانی نیوجیهانی ئیسلامی کردووه، داده‌نریت به‌یه‌کیک له‌پێشه‌وايانی ئه‌م

- مه‌زه‌به، له‌سالی (241/ك850ز) كوچى دوایى كردوو (السمعاني، ج2، 1988: 277، الخليلي، ج2، 1989: 597).
- 3- أبو عبد الله سفيان بن سعيد بن مسروق الثوري الكوفي، له‌سالی (97/ك715ز) له‌كوفه له‌ديك بووه، له‌ زاناو زاهیده‌كان لای موسلمانان، به‌یه‌كێك له‌ پيشه‌واپانی فه‌رموده‌ناسی هه‌ژمارده‌كړی، تابعی تابعین بووه، به‌خواه‌نی یه‌كێك له‌ مه‌زه‌به‌كانی ئایینی ئیسلام داده‌نریت، له‌سالی (161/ك777ز) كوچى دوایى كردوو. (ابن النديم، ١٩٩٧: ٢٧٧، ابن خلكان، ج2، 1900، 386، المقديسي: 4- عبد الله بن عامر بن يزيد بن تميم بن ربيعة بن عامر، له‌سالی (21/ك641ز) له‌ دايك بووه، یه‌كێكه له‌ القراء السبعة، كه‌ جوړی خویندنه‌وه‌ی قورئانی له‌ أبي الدرداء و المغيرة كوری أبي شهاب ی هاوه‌لی عثمانی كوری عفان وه‌رگرتوو له‌سالی (118/ك736ز) كوچى دوایى كردوو. (ابن الجزري، ج1، ١٩٣٢، ٤٢٣)
- 5- خوهرمیدنی، گروپێکی ئایینی بوون، په‌گ و پيشه‌یان ده‌گه‌رپته‌وه‌ بۆ به‌ره‌له‌ئىسلام و بۆ ئوله‌ئیرانیه‌كۆنه‌كانی وه‌كو مه‌زده‌ك، دوای كوژرانی أبومسلم خوراسانی (137ك- 755ز)، له‌ناوچه‌كانی چیا له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی (هارون الرشيد) (193ك- 807ز) مردوو، له‌سالی (192ك/ ٨٠٦ز) ده‌ستیان به‌بزوته‌وه‌یه‌کی به‌ره‌له‌ستكاری كرد، بانگه‌شه‌ی هاوبه‌شی كردنیان ده‌كرد له‌ مالا و ژندا، هانی خه‌لكیان دها بۆ ئه‌نجامدانی قه‌ده‌غه‌كراوه‌كان تیركردنی و ئاره‌زووه‌كانیان. (الاسفرايينی، 1983: 135، مشكور، 1995: 230، 233) بۆ زیاتر زانیاری بروانه، الغزالي، فضائح الباطنية، (د.س، ت) تحقق، عبد الرحمن بدوي، مؤسسة دار الكتب الثقافية - الكويت).

لیستی سه‌رچاوه‌كان:

1/ كتيبه‌كان به‌ زمانى عربى:

ابن الاثير، عزالدين علي محمد بن عبدالكريم (1997م)، الكامل في التاريخ، تحقيق، عمر عبد السلام تدمري، دار الكتاب العربي، بيروت.

الادريسي: محمد بن محمد بن عبد الله بن إدريس (1970م)، نزهة المشتاق في اختراق الافاق، عالم الكتب، روما.

- الاسفراييني، ابي المظفر الاسفراييني، (1983م)، التبصير في الدين وتمييز الفرقة الناجية عن الفرق الهالكين، تحقيق، كمال يوسف الحوت، عالم الكتب، بيروت.
- البستاني: البطرس، (1964م)، كتاب دائرة المعارف، بيروت، لبنان.
- البغدادي، إسماعيل بن محمد أمين بن مير سليم الباباني (1951م)، هدية العارفين أسماء المؤلفين وآثار المصنفين، دار إحياء التراث العربي بيروت، لبنان.
- ابن الجزري، شمس الدين أبو الخير ابن الجزري، (1932م)، غاية النهاية في طبقات القراء، تحقيق، ج، برجستراس، مكتبة ابن تيمية، ب، د، م.
- ابن الجوزي، جمال الدين أبو الفرج عبد الرحمن بن علي (2001م)، تلبیس إبلیس، دار الفكر للطباعة والنشر، بيروت، لبنان.
- حاجي خليفة: مصطفى بن عبد الله كاتب جلبي (1941م)، كشف الظنون عن أسامي الكتب والفنون، مكتبة المثني، بغداد.
- حميد، عبد الرحمن، (1995م)، الاعلام الجغرافيين العرب ومقتطفات من اثارهم، دار الفكر، دمشق.
- ابن حوقل: أبو القاسم بن محمد النصيبي، (1992م)، صورة الارض، منشورات دار مكتبة الحياة، بيروت.
- الخليلي، أبو يعلي الخليلي، (1989م)، الإرشاد في معرفة علماء الحديث، تحقق، محمد سعيد، مكتبة الرشد الرياض.
- الذنون ، عبد الواحد، (1986م)، الاندلس من خلال كتاب صورة الارض لأبن حوقل، منشورات مكتبة بسام، الموصل.
- الذهبي، شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد (2003م)، تاريخ الإسلام ووفيات المشاهير والأعلام، التحقيق، الدكتور بشار عواد معروف، دار الغرب الإسلامي، بيروت.
- الزركلي، خير الدين محمود (2002م)، الأعلام، الناشر، دار العلم للملايين، بيروت.
- زيدان، جرجي، (1959م)، تاريخ أدب اللغة العربية ، دار الهلال ، مصر.
- سعيد، ابراهيم احمد، (2012م)، اسهامات المقديسي في الجغرافية والدراسات الافليمية، مجلة دراسات تاريخية، العددان 117-118.
- السمعاني، عبد الكريم بن محمد بن منصور التميمي، (1988م)، الأنساب، تقديم وتعليق: عبد الله عمر البارودي، الناشر: دار الجنان، عمان.
- سوسة، أحمد، (1959م)، العراق في الخوارط القديمة، مطبوعات المجتمع العلمي العراقي، مطبعة المعارف، بغداد.

- ابن شداد، عز الدين أبو عبد الله محمد بن علي(1962م)، **الاعلاق الخطيرة في ذكر أمراء شام والجزيرة**، تحقيق، سامي الدهان، دمشق.
- الصابي، أبو الحسن الهلال بن المحسن ، (1964م)، **رسوم دار الخلافة**، تحقيق، ميخائيل عواد، مطبعة العاني، بغداد.
- عبدالمقصود، طه (2004م)، **الحضارة الاسلامية**، دار الكتب العلمية، بيروت.
- ابن عساكر: أبو القاسم علي بن الحسن بن هبة الله،(1995م)، **تأريخ دمشق**، تحقيق: عمر بن غرامة العمري، دار الفكر، بيروت.
- العظمة: عزيز،(1991م)، **العرب و البرابرة المسلمون والحضارات الأخرى**، رياض الريس للكتب والنشر، لندن.
- عكاوي، رحاب خضر، (1993م)، **عابرة لإسلام في الطب والجغرافية والتاريخ والفلسفة**، دار الفكر العربي، بيروت.
- علي، شفيق عبدالرحمن، (1984م)، **مدارس الجغرافية عند المسلمين**، بحوث المؤتمر الجغرافي الاسلامي الاول، المنعقد في جامعة الامام محمد بن سعود الاسلامية، طبع بادارة الثقافة والنشر، بالجامعة، فارس، محمد: (1993م)، **موسوعة علماء العرب والمسلمين**، دار الفارس للنشر والتوزيع، عمان.
- كراتشكوزسكي، اغناطيوس يوليانوظتش (1963م)، **تاريخ الأدب الجغرافي العربي**، ترجمة: صلاح الدين عثمان، مطبعة اللجنة التأليف والترجمة والنشر، القاهرة.
- مخلص، عدي يوسف، (1973م)، **المقدسي البشاري حياته منهجه**، مطبعة النعمان، النجف.
- المسعودي، (2010م)، **مروج الذهب ومعادن الجوهر**، تحقيق، عفيف نايف حاطوم، ط2، دار صادر، بيروت.
- المقدسي، شمس الدين محمد بن ابي بكر(1987م)، **أحسن التقاسيم في معرفة الأقاليم**، وضع مقدمه وهوامشه و فهرسه، محمد مخزوم، دار احياء التراث العربي، بيروت.
- مكشور، محمد جواد،(1995م)، **موسوعة الفرق الاسلامية**، مجمع البحوث، الاسلامية للدراسات والنشر، بيروت.
- مينورسكي، (1985م)، **الجغرافيون والرحالة المسلمون**، ترجمة: عبدالرحمن حميدة، دار العلم للملايين، كويت.
- ابن النديم، أبو الفرج محمد بن إسحاق بن محمد الوراق البغدادي (1997م)، **الفهرست**، تحقيق، إبراهيم رمضان، ط2، دار المعرفة بيروت، لبنان.
- نقولا، زيادة، (1987م)، **الجغرافيا والرحلات عند العرب**، دار الكتاب، بيروت.
- ياقوت الحموي، شهاب الدين أبو عبد الله ياقوت بن عبد الله الرومي،(1995م)، **معجم البلدان**، ط2، دار صادر، بيروت:).

خۆشناو، چه‌کیم ئه‌حمه‌د: (2014ز)، کورد و کوردستان له دیدی گه‌پیده و ولاتناسانی موسلمان، چاپخانه‌ی موکریانی، هه‌ولیر.

زه‌ند، که‌ریم: (1971ز)، ئایین و باوه‌ر له کوردستاندا، چاپخانه‌ی کامه‌رانی، سلیمانی.

عیزه‌ت، فائیزه محمد، (2014ز)، ژیا‌نی کۆمه‌لایه‌تی کورد له نیوان سه‌ده‌کانی (4-9 / 10-15ز)، و: سه‌رمه‌د ئه‌حمه‌د، چاپخانه‌ی موکریانی، هه‌ولیر.

3- کۆفارو بلاوکراوه‌کان:

محمد، ریاض عبدالله، (2007م)، القفص والبلوص منذ الفتح الإسلامي حتي مجئ السلاجقة، مجلة جامعة تكريت للعلوم الإنسانية، س١٤، مج2، العدد 1.

Social Situation Kurds in Ibn Hawqal and Al-Maqdisi's Books

Comparative Critical Study

Sakar Muhammad Sadiq Habib

Department of History, College of Art, Salahaddin University, Erbil, Kurdistan Region, Iraq

Sakar.habib@su.edu.krd

Keywords: *Ibn Hawqal, Al-Maqdisi, Social Situation, Kurdish, Kurds*

Abstract

The 10th AD century (4th AH) was considered a summit development of the Islamic civilization, one of these developments was the science of countries. At this period, a two person of knowledgeable about countries, (Ibn Hawqal) and (al-Maqdisi) were contributed to this development with two samples of most notable books titled (*Ṣūrat al-'Arḍ*) and (*Ahsan Al-taqasim Fi Ma'rifat Al-aqalim*), respectively. Additionally, the two books became the reference of obtaining and providing a valuable information about peoples. In the meantime, presenting important information about Kurds. This research will focus on some aspects of social environment, such as Kurds originates, tribes and clans, behavior, religious believes, language, cloths, celebration and ceremony, foods, drinks, strangeness and oddity of Kurds. In this research study the

historical approach was used. In addition, it was supported by available books and comparing them with respect presenting information on Kurdish country.

الأحوال الاجتماعية الكورد في كتب ابن حوقل و المقدسي (دراسة نقدية مقارنة)

الملخص

يعد القرن (4هـ 10م) من أبرز الفترات الزاهية التي مرت على الحضارة الإسلامية ولاسيما من خلال ما دونه البلدانيين عن شتى مجالات و النوحى الحياة المختلفة لكونهما قدمت مادة غنية عنهما و مكملا كما كتبه المؤرخون، و تندرج ذلك في اطار مايسمى ب(علم البلدان)، ومن ضمن البلدانيين البارزين (ابن حوقل) في كتابه (صورة الارض) و (المقدسي) في كتابه (احسن التقاسيم في معرفة الاقاليم) اللذان يعدان نموذجا للتطور الجغرافي و علم البلدان في التاريخ الاسلامي.

ويسلط هذا البحث الضوء على الحياة الاجتماعية لبلاد الكرد من خلال ماكتبه هذان المؤلفان لكونهما قدموا لنا معلومات موثوقة. حتى في بعض منها لانجد لها ذكراً في ثنايا المصادر البلدانية الاخرى، وهما للذان زاروا معظم المناطق التى كتبوا عنها، وقد ركزنا على ماكتبوه عن اصل الكرد و قبائلها و العادات و التقاليد و العقائد الدينية و اللغة و الملابس و المناسبات و المأكولات و المشروبات و غيرها. و قد اسفاده البحث من مصادر عديدة، وقد اتبعنا على المنهج القارن لهذين البلدانيين حول ماكتبوه لنا عن الحياة الاجتماعية .
الكلمات الدالة: ابن حوقل ، المقدسي ، الأحوال الاجتماعية ، الكورد ، بلاد الاكراد.